Ετος 2ον — Μυτιλήνη ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 Ιανουαρίου 1913 — Αριθ. 156

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Χ. ΣΑΜΑΡΙΔΗΣ δ. ν.
ΤΙΜΟΘΕΟΣ Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Τηλεγρ. Διεύθυνσις:
«AGHON» METELIN

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπ. 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετησία ἐν Μυτιλήνῃ Δρ. 18
» ἐν τῇ νήσῳ καὶ Ἑλλάδι » 22
» ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 30
Τὰ ἀνώνυμα δὲν δημοσιεύονται.

Πᾶσαι αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς μὴ φέρουσαι τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος καὶ τὸν ὑπογραφὸν τῶν διευθυντῶν θεωρεῖται ἄκυρος.

Δημοσιεύσεις κατ' ἀποκοπὴν

ΛΑΪΚΟΣ ΑΓΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Πρώτην φορὰν ἡ Μυτιλήνη παρέστη εἰς τόσον πολυπληθῆ συγκέντρωσιν καὶ εἰς τόσον ζωηρὰν καὶ ἀποφασιστικὴν ἐκδήλωσιν τῶν κατεχόντων τὸν λαὸν αὐτῆς αἰσθημάτων.

Ἀλλὰ τί λέγομεν ἡ Μυτιλήνη;

Τοιαύτην συγκέντρωσιν ἐκ τόσον μακρᾶς ἀποστάσεως ὁποία ἡ ἀπὸ Πλωμαρίου καὶ ἀπὸ Γέρας καὶ ἀπὸ Πολιχνίτου καὶ ἀπὸ Ἀγιάσου, καὶ μὲ τοιοῦτον καιρὸν καὶ μὲ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας, καὶ μὲ τοιαύτην ἀκατάστασίαν τῶν δρόμων μας, ἀμφιβάλλομεν ἂν ἔχῃ νὰ παρουσιάσῃ ἄλλο μέρος οὐχὶ μόνον τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης.

Εἰς ὅλα ταῦτα δέον νὰ προστεθῇ καὶ τὸ αὐθόρμητον τῶν χθεσινῶν καὶ προχθεσινῶν συλλαλητηρίων.

Οὐδὲν τὸ τεχνητὸν παρουσίαζον ταῦτα, οὐδὲν τὸ ἐπίπλαστον, οὐδὲν τὸ προπαρασκευασμένον.

Ἀρκεσεν ἡ ὑπόδειξις παρ' ἑνὸς μόνον ἀτόμου τῆς ἀνάγκης τῆς συγκροτήσεως τῶν παλλεσβιακῶν συλλαλητηρίων καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἐξηγέρθησαν ὡς εἷς ἄνθρωπος διὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ριφθεῖσαν ἰδέαν.

Ἰδοὺ περιστάσεις διὰ νὰ μελετήσουν οἱ ψυχολόγοι τὸ σπάνιον τοῦτο ψυχολογικὸν φαινόμενον.

Καθ' ἡμᾶς ὅμως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι ψυχολόγος τις διὰ νὰ ἐξαγάγῃ ἀσφαλῆ συμπεράσματα ἐκ τοῦ φαινομένου τούτου.

Τὸ δὲ ἐκ τούτων ὅλων ἐξαγόμενον συμπέρασμα εἶναι ὅτι οἱ Λέσβιοι δὲν ἦλθον ἐδῶ διὰ νὰ προβοῦν μόνον εἰς διαμαρτυρίαν διὰ τὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν μελετωμένην ἀδικίαν.

Οἱ Λέσβιοι δὲν εἶναι διατεθειμένοι νὰ περιορισθοῦν εἰς πλατωνικὰς μόνον ἐκδηλώσεις.

Τουναντίον μάλιστα ἡ διακήρυξις τῆς ἐπωδοῦ «Ἕνωσις ἢ θάνατος» εἶναι ἐκδήλωσις προερχομένη ἀπ' αὐτοῦ τοῦ βάθους τῶν καρδιῶν των, μὲ τὴν ἀκράδαντον, μὲ τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ μὲ τὴν ἀκλόνητον πεποίθησιν ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ ἐν ἡ περιπτώσει αἱ ἄστοργοι καὶ ἄσπλαγχνοι καὶ συμφεροντολόγοι Μ. Δυνάμεις ἀνέκοπτον τὴν πορείαν τῆς πραγματοποιήσεως τῶν προαιωνίων αὐτῶν πόθων.

Οἱ Λέσβιοι διακηρύττοντες ὅτι προτιμοῦν τὸν θάνατον πάσης ἄλλης λύσεως τοῦ ζητήματος τῶν νήσων πλὴν τῆς ἑνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς μητρός των Ἑλλάδος γνωρίζουν καὶ τί λέγουν καὶ τί θέλουν.

Ἂν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς νομίζουν ὅτι δὲν εἶναι δικαίωμα τῶν νησιωτῶν νὰ διαθέσουν τὰ κατ' αὐτοὺς κατὰ τὰς ὁρμὰς καὶ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς ψυχῆς των, ἂν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς νομίζουν ὅτι οἱ νησιῶται δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ζήσωσιν ἐλεύθεροι μετὰ τῆς μητρὸς αὐτῶν Ἑλλάδος, δὲν δύνανται ὅμως νὰ ἀρνηθοῦν εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἀποθάνουν καὶ τοῦτο θὰ τὸ ἐξασκήσουν τὸ δικαίωμα μέχρι κεραίας.

Γνωρίζουν οἱ νησιῶται ὅτι ἀφ' ὅτου οἱ Τοῦρκοι ἐξεδιώχθησαν διὰ τῶν νικηφόρων Ἑλληνικῶν ὅπλων ἐκ τῶν νήσων δὲν ἔχουν πλέον οὐδεμίαν δοσοληψίαν μετ' αὐτῶν, διότι ἂν εἶχον νὰ κάμουν μὲ αὐτοὺς θὰ καθωρίζον καὶ τὸ εἶδος τοῦ θανάτου κατόπιν τοῦ ὁποίου θὰ ἐπετρέπετο νὰ ξαναπατήσῃ τουρκικὸς ποῦς ἐπὶ τῶν νήσων μας.

Ἔχουν ὅμως νὰ κάμουν μὲ τὴν Εὐρώπην καὶ προκειμένου ἡ Εὐρώπη αὕτη νὰ θελήσῃ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν της, θέλησιν διάφορον πρὸς τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας καὶ τὰ ὄνειρα τῶν λαῶν τῶν νήσων, οἱ λαοὶ οὗτοι γνωρίζουν τὸ εἶδος τοῦ θανάτου τὸν ὁποῖον διακηρύττουν.

Καὶ τὰ γενόμενα συλλαλητήρια ἀποδεικνύουν τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασιν ὅπως ὑποστοῦν τὸν θάνατον τοῦτον.

Τοῦτο εἶναι δικαίωμα τὸ ὁποῖον οὐδεμία δύναμις δύναται νὰ τοῖς τὸ διαμφισβητήσῃ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Ητο ὡραία τοῦ Δεκεμβρίου ἡμέρα. Ο λαμπρὸς τῆς Λητοῦς υἱός, μὲ τὰς χρυσᾶς του ἀκτῖνας. ἀντεκατωπτρίζετο μέσα εἰς τὴν γαληνιαίαν θάλασσαν, ἥτις μακρόθεν ὡμοίαζε μὲ ἀπέραντον θαυμάσιον κάτοπτρον. Ο κόσμος σπεύδει νὰ θαυμάσῃ τὴν ἐξαιρετικὴν τῆς φύσεως μεγαλοπρέπειαν, σπεύδει ν' ἀναπνεύσῃ καθαρὸν ἀέρα, πηγαίνει ν' ἀναζωογονηθῇ ὑπὸ τὰς θερμὰς τοῦ Φοίβου ἀκτῖνας. Προτρεπομένη καὶ ἐγὼ ὑπό τινων φίλων μου, ἀνέβην μετ' αὐτῶν ἐπὶ παρακειμένου τῇ πόλει λόφου, ὅθεν ὡς μεγαλοπρεπὲς πανόραμα φαίνεται ὁλόκληρος ἡ πόλις. Εἰς τὴν δυτικὴν τοῦ λόφου ἄκραν, ὑπάρχει τὸ νεκροταφεῖον τῆς πόλεως; τὸ ὁποῖον ἐκ δευτέρου ἤδη ἠθέλησα νὰ ἐπισκεφθῶ. Εἰσήλθομεν ἐντὸς καὶ ὁλονὲν ἐπροχωροῦμεν ἀποθαυμάζουσαι τοὺς καλλιτεχνικοὺς μαρμαρίνους σταυροὺς τῶν διαφόρων μνημείων, τοὺς ὡραίους ἀνδριάντας καὶ τὰ περιποιημένα ἄνθη τῶν τάφων. Καὶ οὕτω διηυύσαμεν ἀρκετὸν διάστημα, συλλογιζόμεναι τὴν ματαιότητα τῶν ἀνθρωπίνων.

Κοινὸν σύμβολον ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν τάφων ἦτο ὁ σταυρὸς καὶ ἡ κανδήλα, ποῦ ἔκαιε καὶ εἰς τὸ πλέον πτωχικὸν μνῆμα. Μόνον δύο νεοσκαμμένοι τάφοι χωρὶς σταυρὸν καὶ χωρὶς κανδήλον ἔμενον λησμονημένοι, ἔρημοι, ἀπεριποίητοι, ἔχοντες ὡς μόνον σημάδι τῆς ὑπάρξεώς των, μερικοὺς πρὸ καιροῦ μαραιθέντας στεφάνους. Ἐπλησίασα καὶ ἐν κατανύξει καὶ ἐκστάσει παρετήρουν τοὺς δύο τάφους, διηρώτων ἐμαυτὴν τίνων ἆρά γε ὀστᾶ νὰ περικλείουν οἱ δύο λησμονημένοι τάφοι! Ἴσως νὰ καλύπτουν.....

Δὲν ἐπρόφθασα νὰ ἐξηγήσω τὸ "ἴσως" καὶ βαρὺς στεναγμὸς μοὶ ἐφάνη ὅτι ἐξήρχετο καὶ ἐκ τῶν δύο συγχρόνως τάφων. Λὶν ἐδειλίασα ἐκ τούτου, ἀπ' ἐναντίας ἔλαβον θάρρος καὶ ἔκυψα ν' ἀναγνώσω τὰ ἐπὶ τῶν στεφάνων γεγραμμένα ἐξ ὧν ἠννόησα ὅτι περιέκλειον τὰ ἱερὰ ὀστᾶ τῶν ἡρώων ἀδελφῶν μας, οἵτινες ἀφήσαντες, γονεῖς, συζύγους προσφιλεῖς, φίλτατα τέκνα, καὶ λοιποὺς συγκενεῖς ἔσπευσαν πρόθυμοι εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀγαπητῆς Πατρίδος, ἵνα θραύσουν τὰ σκληρὰ καὶ βαρέα τῆς δουλείας δεσμά, ἵνα χαρίσουν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνεκτίμητον ἐλευθερίαν.

Ἀμέσως ἔτρεξα καὶ ἐπροσηυθύθην δύο κηριὰ ἀπὸ μιᾶ γρηούλα ποῦ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἶχεν ἐπισκεφθῆ προσφιλῆ σύζυγον εἰς τὸ τελευταῖον κατοικητήριον. Ἀφ' οὗ καὶ ἐτὶ τῶν δύο τάφων ἤναψα ἀνὰ ἓν κηρίον, καὶ προσευχηθεῖσα σιωπηλῶς, ἠσπάσθην τὸ ἱερὸν καὶ ἁγιασμένο χῶμα, ἐξεκίνησα νὰ φύγω. Ἀναστεναγμὸς καὶ πάλιν ἠκούσθη καὶ ἀπὸ τοὺς δύο τάφους πλὴν σιγαλὸς τώρα πολὺ διαφορετικὸς στεναγμὸς μᾶλλον συγκινήσεως, ἢ λύπης, στεναγμὸς ἀνακουφίσεως! Τί νὰ ἐδήλου ὅμως ὁ πρῶτος στεναγμός;!... Βεβαίως ὅλοι τὸ ἐννοεῖτε καὶ θὰ τὸ ἐννοήσητε καλλίτερον ἂν ἐπισκεφθῆτε τοὺς τάφους τῶν δύο τούτων μιρτύρων τῆς ἐλευθερίας!

Σύ—Σύ.

ΠΑΛΛΕΣΒΙΑΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΛΩΜΑΡΙΤΩΝ

Η Λέσβος σύσσωμος εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἐπιβουλεύσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν του ἐξηγέρθη ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον καὶ συγκαλεῖ συλλαλητήρια πάνδημα καὶ διαμαρτύρεται κατὰ τῶν συμφεροντολόγων Δυνάμεων, ἐκείνων, αἵτινες ζητοῦσι ν' ἀποχωρίσωσι τὰ τέκνα ἀπὸ τῆς ἀγαπητῆς μας μανούλας, τῆς γλυκειᾶς μας Ἑλλάδος, καὶ ψηφίζει καὶ διακηρύττει ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην πλὴν τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ λύσιν θὰ δεχθῇ καὶ εἶνε ἕτοιμος νὰ χύσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός της πρὸς πλήρωσιν τοῦ προαιωνίου αὐτῆς πόθου.

Τὸ παράδειγμα τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης μιμοῦνται καὶ αἱ λοιπαὶ Κοινότητες τῆς νήσου ἡμῶν καὶ σπεύδουσι νὰ ἐγκρίνωσι σχετικὰ ψηφίσματα καὶ.... νὰ διαγράψωσι τὰς ἀποστάσεις τὰς χωριζούσας τὴν πόλιν ἢ τὸ χωρίον των ἀπὸ τῆς πρωτευούσης, ἵνα ἐν διαδηλώσεσι καὶ ζητωκραυγαῖς ἔλθωσιν ἐδῶ καὶ ἐπιδώσωσι διὰ τῶν ἐπιτροπῶν των ταῦτα εἰς τὸν κ. Διοικητικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τοὺς κ.κ. Ἀντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων.

Πρῶτον μετὰ τὴν Μυτιλήνην τὸ ἡρωικὸν Πλωμάριον, τὸ ἐγκρύπτον θησαυροὺς ἐθνικῶν αἰσθημάτων, τὸ διατηροῦν ἄσβεστον τὸ πῦρ τῆς φιλοπατρίας, ἔσπευσε πανοικεὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Μυτιλήνην ἀπὸ προχθὲς ἐν μέρος καὶ χθὲς ἄλλο ἵνα ἐκτελέσῃ τὸ πατριωτικὸν αὐτοῦ καθῆκον.

— Η συγκρότησις.

Πεντακοσίχιλοι καὶ πλέον Πλωμαρῖται (Ποταμοῦ καὶ τῶν πέριξ χωρίων), χθὲς ἀπὸ τῆς πρωΐας συνεκεντροῦντο ἐν τῇ προκυμαίᾳ, ἵνα ἐπιβλητικώτερον διοργανώσῃ τὸ Πλωμαρίτικον συλλαλητήριον.

Οἱ θερμοὶ οὗτοι πατριῶται ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἐπιτροπὴν των ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς κ.κ. Δήμαρχον Ἰωάννην Πούλιαν, Ε. Μαραγκέλην καὶ Μ. Καλδῆν, προσλαβόντες καὶ ὡς συνεργὰ μέλη διοργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοὺς κ. κ. Θρ. Μελανδινὸε καὶ τὸν ἐκ τῶν ἡμετέρων διευθυντῶν κ. Αρ. Σαμαρίδην ἐξεκίνησαν ἀπὸ τοῦ πρὸ τοῦ καφενείου τοῦ κ. Π. Πετρέλλη μέρους τῆς προκυμαίας διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐγκεκριμένων ἀπὸ τῆς προχθὲς ψηφισμάτων των.

Ὅλα τὰ χωρία τοῦ Πλωμαρίου ἀντεπροσωπεύοντο ὑπὸ τῶν προϋχόντων των, τῶν ἱερέων καὶ πολλῶν πολιτῶν· τὸ Παλαιοχώριον ἀντεπροσώπευεν ὁ Ἀρὴς μηχανικὸς τοῦ κ. Μελανδινοῦ ὁ αἰσθηματίας κ. Ἰωάννης Σκυβαλλάκης.

— Η ἐκκίνησις.

Εν ἐξάλλῳ καὶ ἀκματήτῳ ἐνθουσιασμῷ, ἐν ἄσμασι πατριωτικοῖς, ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ ἀλλαλαγμοῖς ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως καὶ μόνης τῆς ἑνώσεως, μὲ πλῆθος σημαιῶν καὶ λαβάρων, ἐφ' ὧν ἐπιγραφαὶ «Ἕνωσις ἢ θάνατος» ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἐνθουσιῶντος καὶ διαρκῶς ζητωκραυγάζοντος κ. Κλ. Βουλγαρᾶ διευθύνονται κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν ἵνα λάβωσι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς εὐόδοσιν τοῦ ἔργου.

Ἐκεῖθεν διευθύνονται εἰς τὸ Διοικητήριον καὶ καθ' ὁδὸν τὸ πλῆθος ὀγκοῦται προστιθεμένων εἰς αὐτὸ καὶ πολλῶν Μυτιληναίων, οὕτως ὥστε τὸ χθεσινὸν συλλαλητήριον τῶν Πλωμαριτῶν νὰ λάβῃ ἐπιβλητικώτατον χαρακτῆρα.

Δὲν θὰ εἶνε ὑπερβολὴ ἂν εἴπῃ τις ὅτι 10—15 χιλιάδες πληθυσμὸς παρηκολούθησε τοὺς αἰσθηματίας Πλωμαρίτας διαδηλοῦντας τὰ αἰσθήματα αὐτῶν.

Εἰς τὸν κ. Διοικητὴν παρουσιάζεται ἡ ἐπιτροπὴ καὶ μὲ ὡραίαν προσφώνησιν τοῦ κ. Μιλτ. Καλδῆ ἰατροῦ ἐπιδίδει τὸ ψήφισμα εἰς αὐτὸν τοῦ λαοῦ Πλωμαρίου ἔχον ὡς ἑξῆς:

— Τὸ ψήφισμα.

Λαὸς Πλωμαρίου καὶ τῶν πέριξ χωρίων συνελθὼν σήμερον 3 Ἰανουρίου τοῦ ἔτους 1912 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 2 μ. μ. ἐν τῇ Πλατείᾳ τῆς Ἐλευθερίας εἰς πάνδημον συλλαλητήριον ψηφίζει ὁμοφώνως καὶ ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ τὰ ἀκόλουθα:

Α') Διαμαρτύρεται ἐντόνως κατὰ παντὸς θέλοντος νὰ ἀποσπάσῃ τὴν νῆσόν μας τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἑλλάδος.

Β') Εκφράζει διακαῆ καὶ ἀμετάτρεπτον πόθον του ἑνώσεως μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Γ') Δηλοῖ ὅτι μόνην ἀποδεκτὴν καὶ δικαίαν λύσιν θεωρεῖ τὴν ἕνωσιν, διὰ τὴν ὁποίαν εἶμεθα ἀποφασισμένοι νὰ χύσωμεν καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματος ἡμῶν.

Δ') Εκλέγει ἐπιτροπὴν τοὺς κ.κ. Ἰω. Πούλιαν Δήμαρχον, Εὐστρ. Κ. Μαραγγέλην καὶ Μιλτιάδην Α. Καλδῆν, ὅπως μεταβαίνουσα εἰς Μυτιλήνην ἐπιδώσῃ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος Δημοψηφίσματος τῇ Σ. Διοικήσει καὶ τοῖς Ὑποπροξένοις τῶν Μ. Δυνάμεων, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβάσωσι τοῦτο εἰς τὰς Κυβερνήσεις αὐτῶν.

Λαὸς Πλωμαρίου

— Οἱ λόγοι τοῦ Διοικητοῦ.

Ο κ. Διοικητὴς δεχόμενος εὐμενέστατα τὸ ψήφισμα ὑπόσχεται ὅτι "θέλει διαβιβάσῃ τοῦτο ἀμελῶς παρακαλεῖ δὲ τὴν ἐπιτροπὴν ἵνα ἀνακοινώσῃ τῷ λαῷ τοῦ Πλωμαρίου ὅτι τὸ ζήτημα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Κυβερνήσεώς του πρὸς ἣν ὀφείλομεν πάντες νὰ ἔχωμεν πλήρη ἐμπιστοσύνην καὶ ὅσσις διαχειρίζεται αὐτὸ θαυμασίως καὶ κατὰ τρόπον μὴ ἀφίνοντα οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θέλει ἀγάγῃ αὐτὸ εἰς αἴσιον πέρας".

Τὰ αὐτὰ σχεδὸν ἐπανέλαβε καὶ πρὸς τὴν διαρκῶς ζητωκραυγάζουσαν καὶ χειροκροτοῦσαν δαιμονιωδῶς καὶ ἀνυπομονοῦσαν νὰ ἀκούσῃ τοὺς λόγους τοῦ διοικητοῦ τοῦ μυρμακιὰν τοῦ Πλωμαριτικοῦ συλλαλητηρίου.

— Εἰς τὰ Προξενεῖα.

Μετὰ πανδαιμόνιον ἐπακολουθῆσαν μετὸ τοὺς τελευταίους λόγους τοῦ κ. Διοικητοῦ ἡ συνοδεία διηυθύνθη εἰς τὰ διάφορα προξενεῖα πρὸς ἐπίδοσιν ἀντιγράφου τοῦ ψηφίσματος.

Διὰ τῆς Λεωφόρου 8ης Νοεμβρίου κάμπτει τὴν Ἐπάνω σκάλαν καὶ φθάνει κατὰ πρῶτον εἰς τὸ Γαλλικὸν ὑποπροξενεῖον. Επιδίδει τῷ κ. Λπ. Σημαντήρη τὸ ψήφισμα προσφωνοῦντος ἐπίσης τοῦ κ. Καλδῆ. Οὗτος τὸ δέχεται καὶ συγκεκινημένος μέχρι δακρύων διαβεβαιοῖ ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῷ ὑπὲρ τῆς πληρώσεως τοῦ πόθου τοῦ λαοῦ Πλωμαρίου ὅστις εἶνε καὶ πόθος διάπυρος τῆς Λέσβου καὶ τῶν νήσων ὅλων.

Τὸ πλῆθος ἐκρήγνυται εἰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς καὶ διευθύνεται διὰ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως εἰς τὸ Υποπροξενεῖον τῆς Αὐστρίας ἔνθα ἐπιδίδει ἕτερον ἀντίγραφον ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Βιρτζίλι εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ.

Κατέρχεται εἶτα ἡ ἀνθρωποπλημμύρα ἐκείνη διὰ τοῦ Μώλου διευθυνομένη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ράλλη ὅπως ἐπιδώσῃ ἕτερον ἀντίγραφον εἰς τὸ αὐτόθι Αγγλικὸν Υποπροξενεῖον.

Εἰς τῷ σημείῳ τούτῳ εὑρισκομένη ἀντιλαμβάνεται τὸ ἐξωθεν τοῦ λιμένος ἠγκυροβολημένον ἀντιτορπιλλικὸν «Θύελλα».

Τί ἐγένετο τότε δὲν περιγράφεται. Θύελλα πραγματικὴ ἐκδηλώσεων χαρᾶς, ἐνθουσιασμοῦ, τρέλλας. Αἱ φερόμεναι σημαῖαι χαιρετῶσι τὸ δὲ πλῆθος ἐξαλλον ζητωκραυγάζει, ζητωκρουγάζει διαρκῶς καὶ διατόρως σείων τὰ καλύμματα τῆς κεφαλῆς. Οἱ ἐν τῷ ἀντιτορπιλλικῷ ἀντιχαιρετῶσι μὲ τὰς χεῖρας, μὲ τοὺς πίλους μὲ μικρὰς σημαίας.

Εξακολουθεῖ ἡ παρέλασις φθάνουσα εἰς τὸ Αγγλικὸν Προξενεῖον. Τὴν επιτροπὴν ὑποδέχεται ὁ κ. Ράλλης ὅστις δεχόμενος τὸ ψήφισμα ὑπόσχεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα ὅπως ἐγκαίρως διαβιβασθῇ ὅπου δεῖ.

Μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν μὲ τὰς αὐτὰς διατόρους ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως καὶ μὲ τὰ αὐτὰ πατριωτικὰ τραγούδια διὰ τὴν Ἐλευθερίαν, διὰ τὸν κ. Βενιζέλον, διὰ τὸ Μάνλιχερ (τὸ θούριον τῆς «Λεσβιακῆς Φάλαγγος»), τὸ συλλαλητήριον διασχίζει τὴν ἀγορὰν ἐπιδίδει ἡ ἐπιτροπὴ τὰ ψηφίσματα εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Αμερικῆς κ. Χ'' Χριστόφαν καὶ Ρωσσίας κ. Λουκᾶν καὶ τέλος διευθύνεται εἰς τὴν παραλιακὴν ὁδὸν «Ελ. Βενιζέλου» καὶ ἐπιδίδει ἀντίγραφον καὶ εἰς τὸν Αντιπρόσωπον τῆς Ιταλίας κ. Φιδίλη, ἀσμένως πάντας ἀποδεχθέντας καὶ ὑποσχεθέντας τὴν ἔγκαιρον ὑποβολὴν εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις.

Εἶνε ἤδη ἡ ὥρα 12η καὶ ἡ ἀδιάσπαστος συνοδεία κάμψασα πάροδον εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν Γεωργίου τοῦ Α' καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν προκυμαίαν πρὸ τοῦ ξενοδοχείου «Λέσβος καὶ Κυδωνίαι» ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ ὁποίου ὁμιλεῖ πρὸς τὸ πλῆθος πατριωτικώτατον λόγον ὁ κ. Ε. Μαραγκέλης εὐχαριστεῖ δὲ τοὺς συμπολίτας Μυτιληναίους διὰ τὴν φιλοξενίαν καὶ δεξίωσιν καθὼς καὶ τὸν τύπον διὰ ὅσα καλὰ ὑπὲρ τῶν Πλωμαριτῶν ἔγραψεν ὁ κ. Μιλτ. Καλδῆς ζητωκραυγάσας ἐν τέλει ὑπὲρ τῆς Κοινότητος Μυτιλήνης καὶ τῆς ἐν Μυτιλήνῃ δημοσιογραφίας.

Μεθ' ὃ τὸ πλῆθος ἤρξατο διαλυόμενον καὶ ἑτοιμαζόμενον διὰ τὴν εἰς Πλωμάριον καθ' ὁμίλους ἀναχώρησιν.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΥΧΝΙΑΤΩΝ

Μετὰ τὸ Πλωμάριον ὁ Πολιχνίτος!

Δὲν εἴχομεν ἀκόμη συνέλθῃ ἐκ τῆς συγκινήσεως ἐπὶ τῇ τόσον ἐνθέρμῳ ἐκδηλώσει τῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων τῶν Πλωμαριτῶν ἐν τῷ πανδήμῳ καὶ ἐπιβλητικῷ συλλαλητηρίῳ των καὶ ἰδοὺ ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Επάνω Σκάλα ἐπλημμύρησεν ἀπὸ Πολιχνιάτας.

Δύο χιλιάδες καὶ πλέον κάτοικοι τοῦ Πολιχνίτου ἐκκινήσαντες ἀπὸ πρωΐας τῆς χθὲς καὶ διανύσαντες τὸ μικρὸν διάστημα τῶν 40 χιλιομέτρων ἀποστάσεως ἄλλοι ἔφιπποι, ἄλλοι ἐποχούμενοι, τὰ 9/10 δὲ πεζοί, εἶχον φθάσῃ περὶ τὴν 3 1/2 μ. μ. ὥραν ἐνταῦθα ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν ἐκλεγεῖσαν ἐπιτροπὴν των ἀποτελουμένην ἀπὸ τοὺς κ. κ. Μάστορα Σαρωνίδην δήμαρχον, Ε. Κωστομοίρην, Θ. Σάκκην, Π. Σάββαν, Ἰω. Νικολαΐδην, Χαρ. Γεωργαντίδην, Ἀντ. Ταλιώνην καὶ Εμμ. Κουτσαμπάσην, ἵνα ἐν σώματι καὶ ἐν ἐπιβλητικῷ δείγματι συλλαλητηρίῳ διαδηλώσωσι τὸ φρόνημά των, τὸν πόθον των, καὶ νὰ ἐπιδώσωσι τὸ ταυτόσημον σχεδὸν ψήφισμα μετὰ τῶν ἄλλων Κοινοτήτων, τὸ ὁποῖον διὰ βοῆς προχθὲς ἐνέκρινεν ὁ λαός (Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι) Πολιχνίτου καὶ τῶν περιχώρων Βρυσᾶς, Βασιλικῶν καὶ Λεσβορίου.

Συγκεντρωθέντες ἐν τῇ Ἐπάνῳ Σκάλᾳ καὶ θέσαντες ἐπὶ κεφαλῆς τὴν Ἐπιτροπὴν, τοὺς ἱερεῖς των καὶ πολλὰς σημαίας ἐφ' ὧν ἀναγινώσκετο καὶ πάλιν ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ «Ἕνωσις ἢ θάνατος» διηυθύνθησαν ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς κωδωνοκρουσίας διὰ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως εἰς τὸ Διοικητήριον.

Εκεῖ παρουσιασθεῖσα ἡ Επιτροπὴ πρὸ τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπέδωκε τὸ ψήφισμά των εἰς αὐτὸν προσφωνήσαντος καταλλήλως τοῦ ἐκ τῶν μελῶν κ. Θ. Σάκκη. Ο κ. Διοικητὴς ἀμέσως ἀποδεχθεὶς τὸ ψήφισμα ἐπεσχέθη νὰ τὸ μεταβιβάσῃ ὅπου δεῖ ἀπὸ δὲ τοῦ παραθύρου διεβεβαίωσε τὸν λαὸν ὅτι οὐδένα κίνδυνον διατρέχει τὸ ζήτημα τῆς Ἑνώσεως, τοὺς συνεχάρη διὰ τὰ πατριωτικά των αἰσθήματα καὶ τοὺς συνέστησε νὰ διάγωσιν ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν Τούρκων ζητωκραυγάσας ἐν τέλει ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως, ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ὑπὲρ τοῦ Πολιχνίτου.

Ο παριστάμενος κ. Α. Σαμαρίδης ηὐχαρίστησε λίαν συγκεκινημένος δι' ὀλίγων λέξεων τὸν κ. Διοικητὴν ἐξ ὀνόματος τῶν συμπολιτῶν του Πολιχνιατῶν καὶ τὸ διαρκῶς ζητωκραυγάζον καὶ ἐπευφημοῦν πλῆθος ἐξεκίνησε, διέσχισε τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς συνοικίας τῆς Πρωτευούσης καὶ ἐπέδωκεν ἐπίσης ἀντίγραφον τοῦ ψηφίσματος καὶ εἰς τοὺς κ.κ. Υποπροξένους τῶν Μ. Δυνάμεων ἀσμένως ἀποδεχομένους αὐτὸ καὶ διαβεβαιοῦντας ὅτι θέλουσι διαβιβάσῃ αὐτὸ εἰς τὰς Κυβερνήσεις των, εὐχομένους δὲ πάντας ὑπὲρ τῆς αἰσίας λύσεως τοῦ ζητήματος τῶν πόθων τοῦ λαοῦ τῆς Λέσβου, ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΡΑΣ

Πλεῖστοι κάτοικοι τῶν χωρίων τῆς Γέρας ἀφίκοντο ἐπίσης χθὲς μετὰ τῆς ἐκλεγείσης ἐπιτροπῆς τῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. Ε. Βάρρα καὶ ἄλλων προϋχόντων ἐξ ἑκάστης κοινότητος Ἑλλήνων καὶ Τούρκων καὶ ἐπέδωκαν εἰς τε τὸν κ. Διοικητὴν καὶ τοὺς κ. κ. Αντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων ἀνὰ ἓν ἀντίγραφον ψηφίσματος ὅπερ ὁ λαὸς τῆς Γέρας ἐκδηλῶν τὴν διαμαρτυρίαν του κατὰ πάντος ἐπιβουλευομένου τὰ Εθνικά ἰδεώδη του καὶ ἐμμένων εἰς τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασίν του νὰ μὴ ἀποδεχθῇ ἄλλην λύσιν πλὴν τῆς Ἑνώσεως ἐνέκρινε καὶ ἐψήφισε.

Αξιον ἰδιαιτέρας σημασίας εἶναι ὅτι οἱ συμμετασχόντες τοῦ συλλαλητηρίου Μουσουλμάνοι ἐκ Γέρας οὐ μόνον ἔχουν αὐθορμήτως ὑπογράψει εἰ

ἰσοπολιτείαν καὶ ἀνεξιθρησκείαν καὶ δικαιοσύνην.

Οἱ Μουσουλμάνοι Γέρας ἐνθουσιασθέντες ἐκ τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Νομάρχου ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου δηλώσαντες καὶ πάλιν ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην λύσιν ἐπιθυμοῦν ἢ τὴν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλείας διαβίωσιν.

Τὸ ψήφισμα τῶν Γεραγωτῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πληροφορηθέντες μετὰ βαθυτάτης θλίψεως ὅτι τινὲς τῶν Δυνάμεων, ἀμνήμονες τῶν ἱστορικῶν δικαίων τοῦ Ἔθνους ἡμῶν ἐπρότειναν αὐτονομίαν διὰ τὰς Ἑλληνικωτάτας νήσους τοῦ Αἰγαίου συνήλθομεν πάντες αἱ Δημοτικαὶ ἀρχαὶ, αἱ Δημογεροντίαι ἀντιπρόσωποι ὅλων τῶν Κοινοτήτων τῆς Γέρας Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι καὶ ψηφίζομεν διὰ βοῆς.

Ὅτι 12 χιλ. λαοῦ τῆς Γέρας ἐπιμένομεν μὲ ὅλην τὴν ψυχήν μας εἰς τὴν πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα προσάρτησιν τῆς Νήσου μας τὴν ἤδη συντελεσθεῖσαν διὰ τοῦ νικηφόρου Στρατοῦ καὶ Στόλου μας, ἀποκρούομεν πᾶσαν ἄλλην λύσιν τῆς Ἐθνικῆς μας ἀποκαταστάσεως καὶ παρακαλοῦμεν τὰς χριστιανικὰς Δυνάμεις νὰ μὴ θελήσουν νὰ μᾶς ἀποσπάσουν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος εἰς τὰς ὁποίας ἤδη εὑρισκόμεθα μὲ τὴν ἀπέλπιδα φωνὴν στὸ στόμα ἢ ἕνωσις ἢ θάνατος.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ὁ λαὸς τῆς Καλλονῆς καὶ τῆς Αγ. Παρασκευῆς συνελθὼν προχθὲς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐν συλλαλητηρίῳ ἐψήφισεν ἐπίσης σφοδρὰν διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν συμφεροντολόγων Εὐρωπαϊκῶν ἐκείνων Δυνάμεων αἵτινες ἐπιχειροῦσι νὰ ἐπιβουλευθῶσι τὸν προαιώνιον πόθον ὅλου τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ νὰ ἀφαιρέσωσι τὰς νήσους ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ διαβεβαίωσιν ὅτι μόνον νεκροὺς θὰ ἀποσπάσωσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γλυκείας ταύτης ἀγκάλης, ἀνέθηκε δὲ τὴν ἐντολὴν εἰς ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ.κ. Ορέστου Κυπριανοῦ, Δ. Καραντζίδου, Στ. Μιχαηλίδου, Θεμ. Κουλμανδᾶ, Ασσοὺρ βέη καὶ Απτουραχμὰν βέη ἵνα ἐπιδώσῃ τὸ διὰ βοῆς ἐπίσης ἐγκριθὲν ψήφισμα εἰς τὸν κ. Διοικητὴν καὶ τοὺς κ.κ. Υ)προξένους τῶν ἓξ Μεγάλων Δυνάμεων.

Χθὲς δὲ ἀφικομένη ἐνταῦθα ἡ ὡς ἄνω ἐπιτροπὴ ἐξετέλεσε τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ λαοῦ Καλλονῆς καὶ Αγ. Παρασκευῆς ἐπιδοῦσα ἁρμοδίως τὰ ψηφίσματα.

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Ολον σχεδὸν τὸ ἐνθουσιῶν χωρίον τῶν Λουτρῶν ἀπὸ τῆς προϊάς εἶχε κατέλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἵνα καὶ τοῦτο ἐκδηλώσῃ ἐπὶ τὸ ἐναργέστερον καὶ ἐπιβλητικώτερον τὰ πλημμυροῦντα τὴν καρδίαν του πατριωτικὰ αἰσθήματα καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπόφασιν ἣν ἔχει καὶ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς ἢ μόνον ὁ θάνατος δύναται νὰ ἀφαιρέσῃ, νὰ μὴ ἀποδεχθῇ οὐδεμίαν ἄλλην πλὴν τῆς ἑνώσεως λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν νήσων

Η ἐπιτροπὴ τῶν καλῶν καὶ πατριωτῶν Λουτριανῶν ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Δημοσθ. Βαλάκην διδάσκαλον, Γ. Αχλάδαν, Ιω. Χ" Λάμπρου καὶ Αντ. Μαυραντώνην ἐπέδωκεν ἐπίσης εἰς τὸν κ. Διοικητὴν καὶ τοὺς κ. κ. Αντιπροσώπους ταυτόσημα ψηφίσματα μετὰ καταλλήλου προσφωνήσεως τοῦ κ. Βαλάκη

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΘΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

Πλῆθος ἄπειρον ἐπίσης ἐκ τῶν χωρίων Θερμῆς, Πύργων Θερμῆς, καὶ λοιπῶν περιχώρων κατέκλυσε χθὲς τὴν πόλιν μας τὸ ὁποῖον συγκεντρωθὲν ἐν συλλαλητηρίῳ μετέβη καὶ ἐπέδωκε δι' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ.κ. Η. Χ" Σπύρου, Ν. Αρβανίτη, Ε. Ζεϊβέκη, Ν. Θεοδοσιάδου καὶ Σπ. Γουκαλᾶ ψηφίσματα πρὸς τὸν Διοικητήν μας κ. Στελλάκην καὶ τοὺς κ. κ. Αντιπροσώπους τῶν Μ. Δυνάμεων, δι' ὧν διαμαρτύρεται κατὰ τῆς ἀποπείρας ἐνίων Δυνάμεων περὶ σφαγιάσεως τῶν ἐθνικῶν του πόθων καὶ ἐκφράζει τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασίν του νὰ μὴ δεχθῇ οὐδεμίνν ἄλλην λύσιν πλὴν τῆς Ενώσεως.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Ο λόγος ὃν ἀπήγγειλε προχθὲς ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ Γυμνασίου μας ὁ κ. Γ. Ξ. Κορπαναγιώτης πρὸς τὸν Μυτιληναϊκὸν λαὸν ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄνδρες Μυτιληναῖοι

Παρὰ πάντας τοὺς στρατιωτικοὺς θριάμβους τοῦ Διαδόχου τῶν Κωνσταντίνων.

Παρὰ πᾶσαν τὴν διπλωματικὴν περίνοιαν καὶ τὴν ἀκαταμάχητον παράστασιν τοῦ Λαοπροβλήτου Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου, τοῦ δοξάζοντος ὅλον τὸν νησιωτικὸν λαὸν τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Μεσογείου καὶ πιστοποιοῦντος διὰ τῆς ἐπὶ τῶν Λευκῶν Ορέων μακρᾶς δράσεώς του τοὺς πόθους τῶν Νησιωτῶν.

Παρὰ πάντα ταῦτα, λέγω, ὁ ἀνθρωπος, ὡς ἀναγινώσκετε ἐν ταῖς ἐφημερίσι Μεγάλαι τινὲς Δυνάμεις αἱ ὁποῖαι ἐναντιοῦνται εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν δεινῶν τοῦ Ἕλληνος Γένους καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκογενείας.

Εἶναι αἱ Δυνάμεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι ἀφ' ἑνὸς μὲν δικαιοῦνται σεβασμὸν πρὸς τὴν θέλησιν τῶν Λαῶν καὶ δημιουργοῦσι χάριν τῶν κτακτικῶν καὶ ἀντικτικῶν σχεδίων των ἀ.ύπαρκτον ἐθνικότητα, τὴν Αλβανίαν, δολοφονοῦσαι, δι' ἑκατοστὴν φορὰν τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Σερβικὴν ἐθνικότητα.

Εἶνε αἱ Δυνάμεις ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι διὰ Τουρκικῆς χειρὸς ἐβασάνισαν ἐπὶ πέντε αἰῶνας τὸ Ἑλληνικὸν Γένος ἀπομυζῶσαι τὸν ἱδρῶτα αὐτοῦ ὡς βλέλλαι καὶ ἐπιβουλευόμεναι τὴν τιμὴν αὐτοῦ καὶ τὴν θρησκείαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτοῦ συνείδησιν καὶ ἠθικὰ ὑποβαλοῦσαι αὐτό, ἀπὸ τοῦ 1856, μαρτύρισ!

Σήμερον δὲ ὁπότε μόνον αἱ Δυνάμεις αὗαι, ὅτι αἱ νῖκαι τοῦ ζωοποιηθέντος διὰ τῶν στρατιωτικῶν δαφνῶν τοῦ «Μπρμαοωμένου Βασιλιᾶ» διέφυγον ἀτὸ αὐτὰς τὸ ἔδαφος τῆς Μακεδονίας .σὶ Ηπείρου δὲν εὑρίσκουσι ἄλλο ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ πλήξωσι τὴν ἐθνικότητα ἡμῶν, εἰμὴ τὰ στήθη τῶν Νησιωτῶν τοῦ Αἰγαίου, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τριάκοντα αἰῶνας ἐγένετο ἡ κοιτὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ στύλος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Γνωρίζουσιν αὗαι κάλλιστα ὅτι καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς Τουρκικῆς δουλείας ἡ ἐπιχειρηματικότης καὶ ὁ πλοῦτος τῶν Νησιωτῶν, δι' αἵματος πολλοῦ ἀποκτωμένη ὑπὸ τὸ Τουρκικὸν φάσγονον, ὑπῆρξεν ἡ ἀκαταμάχητος δύναμις ἥτις ἐστήριξε τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821 καὶ ἐδημιούργησε τὸ προκισαγωγικὸν Κράτος τοῦ Οθωνος καὶ τοῦ Γεωργίου.

Ἐννοοῦσιν ἰδί ς ὅτι ἡ νύμφη τοῦ Αἰγαίου, ἡ Λέσβος, λέγω, ἡ προσφιλεστάτη ἡμῶν πατρὶς, ἡ ἐπὶ οἰκονομικοῦ ἐδάφους θριαμβεύσασα κατὰ τοῦ Τούρκου, καὶ ἐκτοπίσασα αὐτὸν θὰ εἶνε ὁ δεξιὸς βραχίων τῆς νέας ἐθνικῆς σταδιοδρομίας τὴν ὁποίαν ἔγραψαν δι' αἵματος. Κωνσταντῖνος ὁ διάδοχος τῶν Κωνσταντίνων, καὶ ὁ ἡρωϊκὸς τῆς Κρήτης υἱὸς Ελευθέριος ὁ Βενιζέλος.

Τοιαῦτα οἰκογενειακὰ ἐφόδια τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀποκλοῦσι σήμερον τέρμα ὁριστικὸν εἰς τὰ ληστοπραξίας τὰς ὁποίας διέπραττον αἱ Δυνάμεις αὗαι, βοηθείᾳ τῆς Τουρκικῆς μωρίας φονεύουσαι Τούρκους καὶ Ἕλληνας καὶ καλοῦσι διὰ τοῦτο, ἄνευ συστολῆς, αἱ δημιουργοὶ τῆς Αλβανίας Δυνάμεις, τὰς ἄλλας, λέγουσαι «δεῦτε ἀποκτείνωμεν τὸν Νησιωτικὸν λαὸν διὰ τῆς δῆθεν αὐτονομίας καθ' ὃν τρόπον ἠθέλομεν διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου ἀποκτείνῃ καὶ τὴν Κρήτην ἄν μὴ ἀνήρχετο εἰς τὴν προεδρείαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς Βενιζέλος.»

Οὐδὲ δύνανται αἱ Δυνάμεις αὗαι νὰ λησμονήσωσι τὸ ψήφισμα, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἔλαβον παρὰ τῶν ἐν Αθήναις Λεσβίων διαμαρτυρομένων κατὰ πάσης ξενικῆς κυριαρχίας.

Καὶ εἶνε λοιπὸν ὅλως φυσικὸν καὶ στοιχειῶδες τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον συνήλθομεν νὰ ἐκπληρώσωμεν σήμερον ὄχι μόνον ὡς τοπικισταὶ, ὑπὲρ τῶν ἰδίων βωμῶν καὶ ἑστιῶν ἀλλὰ καὶ ὡς πρεσβυγενῆ μέλη καὶ κρατεροὶ παράγοντες τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, τῆς ὁποίας οἱ ἐχθροὶ τιμητικώτατα καὶ ἡ ἱ ας ιοὺς Αἰγαιοπελαγίτας, καὶ ἰδί τοὺς Λεσβίους ἐξέλεξαν ὡς σκοποβολὴν τῆς ἐναντίον τοῦ Εθνους νέας ἐκστρατείας των.

Οχι μόνον λοιπὸν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν πρὸς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις καὶ τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου! ὀφείλομεν ὅτι ματαιοῦται δι' ἡμᾶς τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου καὶ ληστευόμεθα ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν περιουσίαν ἀλλὰ καὶ στεντορίᾳ τῇ φωνῇ νὰ διακηρύξωμεν ὅτι καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἵματός μας θὰ δώσωμεν ἵνα μὴ ἀποσπασθῶμεν ἀπὸ τῆς οἰκογενειακῆς ἑστίας, καὶ πείσωμεν τοὺς ἰσχυροὺς ὅτι ἡ Λέσβος οὐχὶ ἓν μόνον Αρκάδιον ἀλλὰ πλεῖστα τοιαῦτα θὰ δημιουργήσῃ κατ' ἀπομίμησιν τῆς Κρήτης παραδίδουσι *ἐρείπια μόνον τῆς νήσου*, εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσωσι νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν αὐτονομίαν.

Η Εὐρώπη ἡ ὁποία κατ' ἐπανάληψιν ἐσεβάσθη τὸ δημοψήφισμα εἰς τὸ ὁποῖον μόνον ὀφείλει τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς ἡ Ιταλία καὶ ἡ ὁποία τὸ ἐσεβάσθη καὶ σήμερον ἔτι μὴ ἀναχαιτίσασα τὴν νικηφόρον πορείαν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων δὲν δύναται εἰμὴ νὰ δεχθῇ εὐμενῶς τὸ δημοψήφισμα τὸ ὁποῖον προτείνω νὰ ψηφίσετε συμφώνως πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ κηρύγματα τοῦ πρωθυπουργοῦ ἡμῶν.

"ΧΑΡΑΥΓΗ"

Κυκλοφορεῖ σήμερον μ. μ. ἡ πρωτοχρονιάτικη "Χαραυγὴ" γεμάτη ἀπὸ ὅλην ἐπικαιρον, ζωντανὴν, σπαρταριστὴν, μὲ ὅλα τα γεγονότα τοῦ λήξαντος μηνὸς καὶ τὰς μάχας τῆς 6ης καὶ 7ης Δεκεμβρίου κατ' ἀφήγησιν αὐτόπτου πολεμικοῦ συνεργάτου, μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Ἐλευθερίας στὸ ἐξώφυλό της καὶ μὲ ἄλλας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Πωλεῖται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΔΙΑΔΟΣΕΙΣ

Εἰς τὰς συγκινήσεις καὶ τὴν ἀγωνίαν τοῦ λαοῦ τὴν ὁποίαν προεκάλεσε ἡ εἴδησις τῆς θεᾶς τὴν τύχην τῆς νήσου μας Ιταλικῆς προτάσεως ἠκολούθησε προσπαθεῖα καὶ ἑτέρα ἐκ τῆς διαδόσεως ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν μεταγωγικὸν «Μακεδονία» ὑποστὰν ἐπίθεσιν ἐν αὐτῷ τῷ λιμένι τῆς Σύρου (!) ἐκ μέρους τουρκικοῦ πολεμικοῦ διαλαθόντος τὴν προσοχὴν τῶν πρὸ τῶν Δαρδανελλίων περιπολούντων πολεμικῶν μας ἔπαθεν ἀνεπανόρθωτους βλάβας.

Δὲν ἔλειψαν καὶ πάλιν οἱ «καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι», ἐκ τῶν ὁποίων προήρχοντο αἱ ἑξῆς διάφοροι ἐκδοχαὶ τῆς εἰδήσεως:

α'. Οτι τὸ «Μεσουδιὲ» ἐξελθὸν διὰ νυκτὸς τῶν Στενῶν ἔφθασεν ἀπαρατήρητον εἰς Σύρον!!! ἔνθα κατεβύθισε τὴν «Μακεδονίαν» ἢ κατ' ἄλλους τὴν «Μυκάλην».

β'. Οτι τὸ ἐξελθὸν πολεμικὸν δὲν ἦτο τὸ «Μεσουδιὲ» ἀλλὰ τὸ ἐν τῷ λιμένι Σμύρνης ναυλοχοῦν ἀντιτορπιλλικόν. Η ἔκδοσις αὕτη ἐγένετο μᾶλλον πιστευτὴ ὡς δυναμένη νὰ ἔχῃ ὑπόστασίν τινα πιθανότητος.

γ'. Οτι ὁ πλοίαρχος τῆς «Μακεδονίας» κ. Τσουκαλᾶς λαβὼν ραδιοτηλεγραφικῶς διαταγὴν παρὰ τοῦ κ. Δημιανοῦ νὰ περιπολῇ εἰς εἰς τὰ μεταξὺ Χίου καὶ Σμύρνης ὕδατα, ἀπήντησεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ πράξῃ τοῦτο λόγῳ βλάβης τοῦ πηδαλίου καὶ ἐκ τῆς ἀνάγκης νὰ συμπληρώσῃ τὰς προμηθείας τοῦ ἄνθρακος καὶ ὕδατος. Εξεφράζετο δὲ ἡ ἰδέα ὅτι ἡ εἴδησις αὕτη περὶ τῆς βλάβης μεγαλοποιηθεῖσα ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς τοιαύτης διαδόσεως τῆς καταστροφῆς τῆς «Μακεδονίας».

Θεωροῦμεν περιττὸν καὶ νὰ διαψεύσωμεν κἂν τὰς φήμας ταύτας ἀναγράφομεν δὲ αὐτὰς χρονογραφικῶς μόνον καὶ ὅπως συστήσωμεν εἰς τὸ κοινὸν οὐδεμίαν πίστιν νὰ θέσῃ εἰς εἰδήσεις ὧν ἡ προέλευσις εἶναι ἄγνωστος.

Καθὰ ἄλλως γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Πλωμαρίῳ συντάκτης μας ἡ «Μακεδονία» ἀπήντησε προχθὲς εἰς τὸ ραδιοτηλεγράφημα τοῦ αὐτόθι ἀσυρμάτου. Ο δὲ νομάρχης μας τὸν ὁποῖον ἠρωτήσαμεν ἐχαρακτήρισε τὴν εἴδησιν ὡς ἀνυπόστατον.

Η ΚΑΤΑΔΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Σχετικῶς πρὸς τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ διατυποῦμεν καὶ τὴν ἑξῆς γνώμην.

Νὰ γείνῃ αὕτη ἐν τῷ Β. λιμένι, ὅστις ἐπὶ 500 ἤδη ἔτη ἔχει νὰ ἁγιασθῇ! Νομίζομεν ὅτι ἡ γνώμη αὕτη εἶναι ἀξία μελέτης ἂν μὴ ἀμέσου ἀποδοχῆς λόγῳ τοῦ ἀλοικτοῦ χώρου τῆς **καθαριότητος** καὶ ἄλλων πλεονεκτημάτων τοῦ τόπου τῆς καταδύσεως.

Οἱ ἀρμόδιοι ἄς κρίνωσι καὶ ἄς ἀποφασίσωσι.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΑ

Πολλάκις ἐν τῷ τύπῳ ἀνεγράφησαν ἔκτροπα λαμβάνοντα χώραν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ μας καὶ ὅμως πάντοτε ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως εἴδομεν προκαλούμενα μόνον εὐχαριστήρια τῶν νοσηλευομένων!

Ηδη ὅμως ἀφοῦ διὰ τῆς παρατηρηθείσης πρωτοφανοῦς ἐξαιρετικῆς θνησιμότητος τῶν ἐν τῷ νοσοκομείῳ τούτῳ νοσηλευομένων τραυματιῶν, ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα, ἀναμένομεν τὸ πέρας τῶν ἀνακρίσεων, ὅτε τὸν λόγον θὰ ἔχωσι καὶ οἱ εἰδικοὶ πλέον οἱ εἰδικώτεροι βεβαίως τῆς ἀναλαβούσης τὴν ὑπεράσπισιν ὡρισμένων προσώπων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ νοσοκομείου συναδέλφου.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΩΝ ΜΑΣ

Οἱ τελειόφοιτοι τοῦ Γυμνασίου μας θὰ περιέλθουν σήμερον καὶ αὔριον καὶ τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τῆς πόλεώς μας, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς καλύβης τοῦ πτωχοῦ ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν πεσόντων.

Μέχρι σήμερον οἱ φιλότιμοι οὗτοι νέοι συνέλεξαν τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 1659,50 φράγκων.

«ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑ»

Προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ Σωματείου τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» αὔριον Κυριακὴν τὴν 9 1)2 π. μ. ὅπως συνέλθωσιν εἰς τὴν σχολὴν τῶν Αγ. Αποστόλων ἵνα κεῖθεν μετὰ τῶν σημαιῶν καὶ λαβάρων ἐκκινήσωσιν εἰς τὸ μέρος ὅπου θὰ γίνῃ ἡ κατάδυσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Μυτιλήνη 5) 1) 913.

Η Δ. Επιτροπὴ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ

Παρὰ τῶν ἀξ. Επιτρόπων τῆς ἐκκλησίας ταύτης μᾶς ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἑξῆς:

Πρὸς τοὺς ἐνωρίτας Ἁγίων Θεοδώρων

«Κατ' ἐντολήν σας, προέβημεν εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ ὁπότε ἡ κ. Κλεονίκη Γρημάνη μετά τινος ἄλλου προέβησαν εἰς τὴν διάρρηξίν του, ἐπειδὴ ἡ μὲν Κα Γρημάνη ὡς φιλάσθενος θέλει νὰ κάμῃ τὸν περίπατόν της ἐντὸς τοῦ περιβόλου, οἱ δὲ ἕτεροι ὅπως ἀπλώνωσι τὰ φορέματά των.

Ανεφέρθημεν εἰς τὴν προϊσταμένην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἄγνωστον πῶς μᾶς ἀπέπεμψε· δι' ὃ παρακαλεῖσθε ὅπως προσέλθητε καὶ σᾶς παραδώσωμεν τὸν λῃσμὸν τῆς ἐκκλησίας».

Οἱ Επίτροποι

Εὐχαριστήριον

Εἰς τὴν Εφορίαν τῶν Φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τῆς πόλεώς μας ἀπεστάλη ἐκ Χίου τὸ κάτωθι εὐχαριστήριον πρὸς τοὺς Λεσβίους τοῦ ταγματάρχου κ. Παυλοπούλου.

Τὸ 2ον τάγμα τοῦ 19ου Συν ἄγματος Πεζικοῦ πρὸς τὴν Εφορίαν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Μυτιλήνης.

Αἱ διψιλεῖς περιποιήσεις ἃς εὐγνωμόνως ὁ εὐγενὴς τῆς Μυτιλήνης λαὸς παντοειδῶς τοῖς ἀδελφοῖς του ἐλευθεροῦσι προσέφερε, τὰ εὐγενῆ καὶ πατριωτικὰ τῶν Μυτιληναίων καταδηλοῦσιν αἰσθήματα, ἀνεξάλειπτον ἐντύπωσιν καὶ ὑποχρέωσιν εὐγνωμοσύνης ἐν τῇ ψυχῇ ἁπάντων ἐχάραξαν

Λαμβάνοντες σήμερον τὰ ἀποσταλέντα εἴδη ἱματισμοῦ ἐκπληκτοι ἀπέναντι τῆς εὐγενοῦς ἰδέας καὶ τοῦ ὑψηλοῦ φρονήματος, ὑφ' ὧν αἱ ψυχαὶ τῶν Μυτιληναίων διαπνέονται μὴ παραλειψάντων καὶ μακρὰν εὑρισκομένους ἡμᾶς νὰ ἐῤῥωσι, συγχαίροντες Ὑμῖν καὶ δι' Ὑμῶν, Αξιότιμος τῶν Φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Εφορία ἅπασι τοῖς γενναίοις Λεσβίοις, ἐκφράζομεν τὴν μεγίστην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην, διαβεβαιοῦντες τοὺς φιλοπάτριδα, Μυτιληναίους ὅτι οὐδέποτε ἡ λήθη θὰ δυνηθῇ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀνεξίτηλον καὶ ἐσαεὶ ἀλησμόνητον ὑποχρέωσιν εὐγνωμοσύνης ἡμῶν.

Εν Χίῳ τῇ 25η Δεκεμβρίου 1912.

Δ. Α. Παυλόπουλος

Ταγματάρχης τοῦ Πεζικοῦ.

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ

Παρὰ τῶν ἀξ. Επιτρόπων τῆς ἐκκλησίας ταύτης μᾶς ἀπεστάλη πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἑξῆς:

Πρὸς τοὺς ἐνωρίτας Ἁγίων Θεοδώρων

«Κατ' ἐντολήν σας, προέβημεν εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ περιβόλου τοῦ ναοῦ ὁπότε ἡ κ. Κλεονίκη Γρημάνη μετά τινος ἄλλου προέβησαν εἰς τὴν διάρρηξίν του, ἐπειδὴ ἡ μὲν Κα Γρημάνη ὡς φιλάσθενος θέλει νὰ κάμῃ τὸν περίπατόν της ἐντὸς τοῦ περιβόλου, οἱ δὲ ἕτεροι ὅπως ἀπλώνωσι τὰ φορέματά των.

Ανεφέρθημεν εἰς τὴν προϊσταμένην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἀλλ' ἄγνωστον πῶς μᾶς ἀπέπεμψε· δι' ὃ παρακαλεῖσθε ὅπως προσέλθητε καὶ σᾶς παραδώσωμεν τὸν λῃσμὸν τῆς ἐκκλησίας».

Οἱ Επίτροποι

Κοινωνικὴ κίνησις

— Αὔριον Κυριακὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων δὲν ἑορτάζει ἕνεκα πένθους ὁ κ. Θεοφάνης Δ. Αλεξάνδρου.

— Τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγ. Ιωάννου δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Ιω. Φωκίου Γραμματεὺς τοῦ Νοσοκομείου.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ

ΕΚ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ

— *Ο φόβος τοῦ τηλεγράφου.*

Χθὲς ὁ σημαιοφόρος τοῦ Β. αὐτοκ. Κεμπτόρογλους ἤρχισε τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀσυρμάτου ἐπὶ ὑψώματος ἐπικειμένου τοῦ Ι. Ναοῦ Προφήτου Ηλιου, ἔκαμε μαλιστα καὶ δοκιμὰς ἀποστείλας τηλεγραφήματα εἰς ἃ ἔλαβε καὶ ἀπαντητικὰ ταῦτα ἀπὸ τὰ πολεμικά μας «Λέβος», «Σφενδόνη», «Μυκάλη» καὶ «Μακεδονία». Μένει ἤδη, μόνον ἡ τοποθέτησις τῶν ἱστῶν.

— *Τὰ κάλαντα καὶ τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν.*

Αξιοι συγχαρητηρίων εἶναι οἱ νέοι Πλωμαρίου οἵτινες ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Χαρ. Στεφανίδου, ἔψαλαν τα κάλαντα τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Αγ. Βασιλείου, εἰσπράξαντες περὶ τὰς 3500 γρόσια ὑπὲρ τῶν συγγενειῶν τῶν ἐν τῇ νήσῳ μας πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν στρατιωτῶν. Εὖγε των.

— *Αφιξις τοῦ κ. Συρμακέζη*

Χθὲς τὴν πρωΐαν τηλεγραφικῶς εἴχομεν πληροφορηθῆ ὅτι αὐθημερὸν ἀφικνεῖται εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Αρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ τῆς νήσου μας Συνταγματάρχης κ. Α. Συρμακέζης. Από πρωΐας ἤρχισαν ὑπὸ τῆς Δημαρχίας αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ὅσον ἐνεστὶ θερμοτέραν ὑποδοχὴν τοῦ τετιμημένου τούτου καὶ ἀξίου ἀξιωματικοῦ. Οταν ἐπλησίαζε ἡ ὥρα τῆς ἀφίξεως ἡ 4η δηλ. μ. μ. ἐσήμανε ἐξῆλθον ἔξω τῆς πόλεως πρὸς προϋπάντησιν, ὁ ἐπιτροπεύων τὸν Δήμαρχον κ. Β. Αράπογλους — τοῦ Δημάρχου κ. Ι. Πούλια εὑρισκομένου ἐν Μυτιλήνῃ μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Επιτροπῆς πρὸς ἐπίδοσιν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς νήσου μας μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος δημοψηφίσματος — καὶ μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ Αρχ. Επίτροπος μετὰ τοῦ κλήρου, ἡ Δημογεροντία, ἡ Εφορεία, τα προεδρεῖα τῶν λοιπῶν σωματείων, οἱ μαθηταὶ ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς διδασκάλους καὶ κρατοῦντες μυρσίνας, τὸ ἐνταῦθα ἑδρεῦον ἀπόσπασμα τοῦ λόχου τῶν Λεσβίων μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ του ὑπολοχαγοῦ κ. Π. Δρίτσα καὶ πλῆθος ἄπειρον μετὰ σημαιῶν πάσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ ἡλικίας. Ολη ἡ ἀνθρώπινος αὕτη μάζα παρὰ τὸ ἀκαταλλήλον τοῦ βροχεροῦ καιροῦ ἐξελθοῦσα ἔξω τῆς πόλεως ἐπερίμενε τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἁμάξης ἧς ἐπέβαινεν ὁ κ. Συρμακέζης.

Πράγματι κατὰ τὴν 4)12 μ. μ. ἐφάνη ἐρχομένη ἡ ἅμαξα. Τι ἔλαβε χώραν τότε δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ περιγράψω· ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα ἐσχηματίζετο ἕνας πανζουρλισμὸς μία δοῆ ποῦ ἐδονεῖτο ὅλη ἡ ἀτμοσφαῖρα. Τὸν κ. Συνταγματάρχην συνώδευε καὶ ὁ κάλλιστος ὑπολοχαγὸς κ. Βενιέρης, τούτους ἅμα ἐπλησίασαν προσεφώνησεν ἐκ μέρους τῆς πόλεως Πλωμαρίου ὁ Αρχ. Επίτροπος τὸ «ὡς εὐ παρέστησαν». Εἶτα προσεφέρθησαν αὐτοῖς ἀνθοδέσμαι ὑπὸ τῶν μαθητριῶν Πηνελόπης Β. Αποστόλου καὶ Πηνελόπης Ιωάν. Βουλαλᾶ ἐν μέσῳ οὐρανομήκων ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους. Η συνοδεία τέλος ἐξεκίνησε προπορευομένων τῶν κ. κ. Συρμακέζη, Βενιέρη, Δρίτσα, τῶν κληρ